

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Коломойський Ігор Валерійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 55, частинам першій, другій статті 129 Конституції України такі приписи Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI:

1) пункт 4¹ частини першої статті 336, згідно з яким:

„1. Судове провадження може здійснюватися у режимі відеоконференції під час трансляції з іншого приміщення, у тому числі яке знаходиться поза межами приміщення суду (дистанційне судове провадження), у разі:

<...>

4¹) введення воєнного стану або під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України“;

2) третє речення частини другої статті 336, згідно з яким:

„Суд не має права прийняти рішення про здійснення дистанційного судового провадження, в якому поза межами приміщення суду перебуває обвинувачений, якщо він проти цього заперечує, крім випадків здійснення дистанційного судового провадження в умовах воєнного стану“.

Автор клопотання вважає, що оспорювані приписи суперечать принципу верховенства права (в аспекті вимоги юридичної визначеності), порушують право на судовий захист та право обвинуваченого на захист, створюють основу для процесуального свавілля, оскільки не містять „жодних об'єктивних (матеріальних) критеріїв“, які б зобов'язували суд встановити фактичну неможливість проведення очного судового розгляду, тобто наділяють суд надмірними дискреційними повноваженнями при їх застосуванні.